

havns Stadsret, og de nuværende Underdommere og Underretsskrivere pligtige at modtage Beskikkelse ved de ny Underretter eller som Politimestre, dog for samtliges Vedkommende uden Tab af Embedsindtægter, og saaledes, at Embedstiden i deres hidtidige Stillinger kommer dem til Gode ved Beregningen af Alderstillæg i de ny Stillinger. — De *borgerlige Domssager*, i hvilke Stævning alt er forkyndt inden de ny Loves Ikrafttræden, behandles til Ende efter de hidtil gældende Regler, og det — bortset fra en særlig Modifikation med Hensyn til Ankefristen — ogsaa for saa vidt Anke angaar. Derimod finde de ny Regler om borgerlige Dømmes Fuldbyrdelse, saa vidt muligt, ogsaa Anvendelse paa Domme i Sager, der ere behandlede efter de hidtil gældende Regler. — *Straffesager*, der endnu ikke ere optagne til Dom paa den Tid, da de ny Love træde i Kraft, behandles efter de ny Regler, dog at Gyldigheden af de alt foretagne Retshandlinger bedømmes efter den tidligere Lovgivning. Paaanke af Straffedomme, der ere afsagte før de ny Loves Ikrafttræden, sker efter de hidtil gældende Regler, kun at Landsretten træder i Landsoverrettens Sted og Overanklageren eller Rigsanklageren i Overøvrighedens eller en beskikket Aktors Sted. For saadanne Dømmes Fuldbyrdelse gælde de ny Regler. Genoptagelse efter de ny Regler herom af Sager, der ere afsluttede ved upaaankelig Dom efter de ældre Regler, staar aaben, undtagen for saa vidt visse mindre Sager angaar.

50. Hvilke Udgifter Reformen vil medføre. Hvor stor den aarlige Udgiftsførogelse for Statskassen vil blive ved den foreslaaede Procesreform, lader sig ikke med nogen Sikkerhed angive paa Forhaand. Her skal da ogsaa kun fremdrages de Momenter, der formentlig ved Overvejelse af denne Side af Sagen særlig maa have for Øje.

Foreløbig bemærkes, at det Indtægtstab, der kan blive Følgen af en ny Lov om Retsafgifter, aabenbart bør holdes som en Ting for sig. Der er her ikke Tale om nogen Udgiftsførogelse for Statskassen og dermed for Borgerne, men kun om, at Statskassen til Fordel for Borgerne opgiver Indtægter. Dertil kommer, at den foreslaaede Retsplejeordning ikke stiller noget som helst bestemt Krav med Hensyn til selve Størrelsen af Retsafgifterne. Man kan gøre disse høje eller lave, uden at der derfor behøver at ændres noget i selve Retsplejereglerne. Spørges der imidlertid om Størrelsen af det Indtægtstab, som Vedtagelsen af det foreliggende Udkast til Lov om Retsafgifter kan antages at ville medføre for Statskassen, da anslog den Kommission, der har udarbejdet det tidligere Udkast (hvis Bestemmelser i det væsentlige ere bibeholdt af Kommissionen af 1892) den aarlige Mindreindtægt til henvend en Million Kroner, hvoraf ca. 350,000 Kr. mentes at ville fremkomme ved Nedsættelsen af Tinglæsningsgebyrerne og ca. 650,000 Kr. ved Opgivelsen af Afgiften af frivillige Auktioner og Nedsættelsen af Afgiften af Tvangsauktioner, medens paa den anden Side Beløbet af Retsafgifter af de egentlige Retshandlinger antoges at ville gaa noget op.*) Herved skal dog bemærkes, at det anslaaede Indtægtstab for Auktioners Vedkommende vistnok er ansat en Del for højt. Det har nemlig til Forudsætning en Opgørelse af Auktionsafgiftens Størrelse i Finansaaret 1876—77, hvorefter denne da skal have beløbet sig til ca. 700,000 Kr. En tilsvarende Opgørelse for Finansaaret 1895—96 viser imidlertid kun Tallet ca. 525,000 Kr. Overhovedet er den Forudsætning, hvorpaa Beregninger som den her omhandlede maa hvile, nemlig at Antallet af smaa og store

*) Rigsdags Tid. 1880—81. Till. A. Sp. 4021—4068.